

Nro. 49.

A' FELS. CSASZÁRNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden Junius 18-ik napján
1805-ik elztendőben.

B é c s.

Felséges Urunk ö Cs. és Kir. F.ge a' múlt pénteken Prágából haza érkezett, 's a' Schönbrunntól nem messze lévő Hetzendorffi nyári szép lakhelyre szállott-bé.

Bétstől nem messze *Simmering* mellett, gyakorlás végett való Lógerbe szállottanak e. h. 10-kén az Albert Hertzeg Vasas, 's a' Schröder gyalog Regementjeik.

Olasz Ország.

Genuából Máj. 29-kén. A' még Spanyolországból tegnap érkezett levelekben sem írják bizonyoson, hogy merre vette útját a' Fr. és Span. egyesült hajós sereg. A' Kanariai szigetekig b

C c e

zonyoson elment, minthogy a' 12 ezer emberekből álló katonaseregből 3 ezer embert oda kitett és ott hagyott. Addig való útjában két Anglus Fregátot fogott-el.

Maylandból, Jun. 13 kán. Azt tartják, hogy a' Maylandi koronázás némely tekintetben fényesebb volt a' Párisi Császári koronázásnál. — Mí-
dön a' Császár, a' Lombardiai ügy nevezett vas koronát feltette, így szollott hallható szóval: az Isten adta ezt nékem, annak akaratja ellen is a' ki el akarná töllem venni. — A' Genuai Respublika, hogy az ötet minden felől nyomó inségek által okoztató kétségbeesésnek szélén is, magát megtarthassa, azt végezte, hogy magát a' Napoleon uralkodó páltzája alá adja.

Genuából Jun. 1 ső napján. Az itt kijövő Ujjságban egy fontos dolog tétetett közönséggé, a' melynek igen summáson az a' foglalata, hogy, minekutánna a' mi eddig való országlószékünk által látta volna azt, hogy minden oldalról való szorangattatása közzül magát külömben ki nem mentheti, Máj. 25-kén *permanens* ülést hirdetett a' Szenátus, a' melyben meghatározta, hogy elébb a' népet is megkérdezzén, a' Respublikát, a' Genuai népnek tettzése szerént való feltételek alatt a' Frantzia birodalomhoz tsatólja. —

(Erről közelébről többet.)

N a g y B r i t a n n i a.

Londonból Máj. 23 kán. Nelsontól ujjabb tudósítások érkeztek a' tengeri dolgokra ügyelő Kanczellariánkhoz. Az írja Nelson, hogy olyan hírek érkeztek volna hozzá, a' mellyekre nézve ő semmit nem kételkedhetik a' felől, hogy a' Kadixi és Touloni egygyesült ellenséges hajós sereg

Irlandia ellen ne volna rendeltetve; a' melyhez képeft ő is az Irlandiai partok felé vette volna útját az ellenségnek felkeresése végett. — A' *Dublinból* Máj. 16 kán indúlt levelek szerént, már akkor valósággal meg is érkezett volt oda a' Nelson hajós serege. — Ha ez igaz, így szollanak némely tudósítók, kétség kívül ismét tsalfa leveleket jádzott az ellenség a' Nelson kezébe, a' mellyek miatt megint eltévesztette útját. Mások azt mondják, hogy nem megsalattatásból jött volna haza, hanem hogy hofszú útra kivántató eleséggel és hadi készületekkel töltse meg hajóit. A' Párisi *Moniteur* azzal bíztat, hogy egy hónap alatt tudunkra fog esni, hova ment az ellenséges hajós sereg.

A' mi a' *Ferrolí* és *Bresti* ellenséges hajós seregeknek ezen napokban hallatott mozdulásaikat illeti, erről azt kezdik hinni, hogy tsak azt akarta az ellenség általok elérni, hogy hajós seregeinknek, a' mellyek az övéket a' nevezett kikötőhelyeknek szájok előtt örzik, dolgot adhassanak, hogy a' Touloni hajós sereg felkeresésire nagy erővel ne mehessenek: hanem, valóságos tzéljok a' kievezésre nem lett volna.

Az Oppozitzió (a' Ministerekkel ellenkezők) részén lévő Ujjságainkban ezeket olvassuk: —

„Ha az Aprilis' 10 kén útra indúlt Touloni és Kadixi egygyesült ellenséges hajós sereg Napnyugoti Indiának talált fordúlui, nagyítás nélkül elmondhatjuk, hogy igen kedvetlen hireket várhatunk onnét. Ha azt feltetzszük is, hogy Jamajkának elfoglalásában nem bóldogúlhat is még ez úttal ellenségünk: mely véghetetlen kárt nem tehet kikötőhelyeinkben és a' sziget' óltalom nélkül lé-

vö öbleiben tartózkodó nagy számu kereskedő hajóinknak? Nem tsikorhat-é fel ott is egy nagy summát, mint hadi adót, 's nem lázzaíthatja-é fel a' Feketét ellenünk? Nintsen-é leg alább 6 hete, a' mely alatt bántódás nélkül pufztithat, midön még eddig tsak egy olyan erejü hadi hajós seregünket is el nem indítottuk oda, a' mely véllé szembe szállhatna. Nintsen módja nagy hírnevü Tengeri Kancelláriánknak arra, hogy négy héttel azután, minekutánna az ellenség' kivezésit megtudta, annak felkeresésire egy jó erejü hajós sereget kiküldhessen. Az ellenség' partjait örző hajós csoportjainkat haza kell hivatni, hogy eleséget rakjanak-fel, előbb, hogy sem az ellenségnek utánna evezhetnének. Mind ezekből könnyen által láthatjuk, hogy eddig való syttemánk, a' mely szerént az ellenség' kikötőhelyeit bészárva tartottuk, vagy úgy tartani gondoltuk, néki volt inkább hasznos mint nekünk. A' bészárattatás mellett is akkor eveznek - ki szüntelen készen álló hajós seregei, mikor jónak találják, a' nélkül, hogy tsatába botsátkozni kéntelenittetnének, vagy hogy attól kellene félniek, hogy őket a' miéink nyomban követvén béérhetik, tudván, hogy hofzszú útra kívánató eleség nintsen hajóinkon, &c. &c. Mind ezek olyan környülállások, a' mellyek minden időben kedvetlenségünkre szolgálhatnának: most pedig nem vólna tsuda, ha kéttségbe ejtenének is, ha azt meg gondóljuk, hogy ilyen Ministereinknek van egy olyan ellenséggel dolgok, a' ki a' maga plánumának sem elintézésében sem végrehajtásában nem szunnyadoz."

Londonból Máj. 25-kén. — E' h. 22-kén érkezett Napnyugoti Indiából a' Falmouthi ki-

kötőhelybe egy postahajónk, oly hirrel hogy az előtt 39 napokkal, éppen mikor ő útra indult, evezett-el Adm. *Cochrane* a' vezérlése alatt lévő Anglus hajós sereggel *Tortola* tájján St. Domingó szigete mellett, a' Rocheforti ellenséges hajós seregnek keresésében foglalatoskodván.

Admirál *Orde*, a' ki a' Kadixi kikötőhelyeit bészárva tartotta volt, Londonban van. Közelébről egy közönséges kertben sétálván, hathatós zúgással fogadtatott a' közönségtől.

Adm. *Collingwood* kiveze végezetre e. h. 21-kén 11 nagy Linea hajókkal, néhány Fregátokkal, és sok hónapokra elegendő eledellel, a' ízéles tengerre.

Frantzia Ország.

Párisból, Jun. 4-ik napján. Gen. *Legrange*, a' ki a' Rocheforti hajós sereggel Napnyugoti Indiába evezett fegyveres népet vezérelte, már vissza érkezett Párisba.

A' *Rocheforti* hajós legényeknek jó kedvek van, minthogy nyereségeknek egy részét már kiosztották közöttök.

A' Moniteurban ilyen hivatal szerént való előadás jött ki végezetre ezen hajós és fegyveres seregnek Napnyugoti Indiai egész expeditziójáról: — „Admirál *Missiessy* a' Rocheforti kikötőhelybe visszaérkezett. Leg kissebb szerentsétlenség nem érte a' hajós sereget. Munkáinak rövid summája ennyiben határozódik; Rochefortból Jan. 11-kén délutánni egy órakor evezett-ki. A' Napnyugoti széllel 12 napokig küszködött szünet nélkül, s a' 40-nedik napon Martinique szigetihez jutott. *St. Lucia* szigete tájján egy szállító hajós sereget szemlélt-meg, mellyet egy Fregát kísért; ezen

hajós sereget azonközben azért nem üzhették sokáig a' miéink, minthogy tartott Missieffy, hogy az ott fúni szokott kemény szelek igen mezfize találják távoztatni feltett tzeljától. Fébr. 20-kán kiszálította és kihordotta Gen. Legrange Martinique' partjára, a' mi oda kivántatott. Dominique szigetihez 22-ikben virattakor érkezett-meg a' hajós sereg. Az ott lévő Anglus Komendans olyan nagy lehetlenségnek tartotta, hogy ott Anglusnál egyéb hajós sereg jelenhessen meg, hogy maga azonnal tsolnakost küldött-ki a' miéinkhez. Tíz órákor egész fegyveres tsoportunk a' parton állott. Maga Gen. *Legrange* az első Batalionnal szállott-ki. Az ellenség jól védelmezte magát, hanem megzavarodott. A' várost elfoglalták katonáink, a' vár pedig kapitulált. A' város, a' mely ezen szigeten leg gazdagabb volt, magok az Anglusok gyújtották meg hibából. Özfize égett mindeneftül fogva. Reutentőség volt rá nézni; a' kár igen nagy. Gen. *Prevost*, Portsmouth várába vonta bé magát, a' mely 12 mértföld tavolságra esik Roseau várossától. Könnyen megmaradhattunk volna a' sziget' birtokában: hanem Lagrange és Missieffy tudositást vettek volt St. Domingóból, hogy a' Feketéek igen szorongatják Gen. Ferrandot, és siető segedelemre volna szüksége. Altallatták vezéreink, hogy küldtetéseknek egész tárgyát végre nem hajthatnák, a' mely nem tsak abban állott, hogy Martinique, és Guadaloupe szigeteinknek segedelmet és elégségeges eleséget vigyenek, és hogy St. Domingó szigetének is segittséget 's eleséget juttassanak: hanem, hogy Dominique szigetét is megtartsák, és annyi fegyveres erőt helyheztesse nek annak erőllégeibe, hogy az ellenségnek, ha a'

szükség kívánni találja, megfelelhesen. Oda hagy-
ták tehát Febr. 28 kán Dominique szigetét, minek-
utánna az ellenségnek minden magazinumait, 's
a' kikötőhelybe találtató minden hajóit felprédál-
ták, 8 vagy 9 száz embereit hadi fogságra vitték,
's 60 ágyuit és feles fegyvereit magokévé tették.
Lagrange, a' fogjok között azokat, a' kik oda-
való születésűek voltak, szabadon bocsátván, a'
közönségtől hadiadót vett fel. Innen *Guadelou-*
pe felé vették hajóink útjokat, a' hova hasonló-
képpen eleséget, fegyvert és segítő sereget rakván-
ki, onnan mentek St. Christoph' szigetéhez, a' hol
100 embert kiszállítván, az ágyukat elvették, ha-
diadót vettek fel, 's a' sziget körül talált hajókat el-
fogdosták. Hasonlóképpen bántak Nievessel és
Montseráttal. Azután ismét vissza tértek Marti-
niquéhez, 's a' mi fogyatkozását még találhat-
ták, mindennel bőven kielégítették. Mártz. 22-di-
kén St. Domingo felé vették útjokat, a' hova 27-
dikben érkeztek-meg. Az ezen nevet viselő vá-
ros alatt 8000 Feketékből álló sereget találtak,
a' mely azt 30 napoktól fogva bészárva tartotta.
Ide haladék nélkül fegyvereseket, minden nemű
munitziót, és annyi eleséget tett-ki *Legrance*, a'
mennyit csak az ellenséges szigetekről elhozhatott;
a' hajós nép' számára rendeltetve lévő kétszer-sült-
nek is ott hagyta egy részét, maga a' hajós sereg-
gel, melynek eledele már kevésre szállott volt, Eu-
ropába vissza evezvén. Mihelyest ő a' segítő se-
regét St. Domingóra kitette, a' Feketék azonnál
félbe hagyták a' város ostromlását, és eltávoztak.
E' leve a' következése annak az expeditzióknak, a'
mely olyan tzéllal evezett vala ki, hogy Napnyu-
goti Indiai szigeteinket az ellenséges próbatételek

ellen bátorságba helyheztesse, 's az ellenség' kereskedését felprédálja, a' kinek is ezen alkalmatossággal több mint 100 hajói oda lettek, a' mely elég tetemes kárvallás, de még sem ér-fel azzal, a' melyet ő Roseau várossában vallott, a' hol minden magazinumok a' lang' prédájává lettek."

„El jött az ideje (így szoll a' Moniteur azon jegyzései között egyben, melyet közelébről az Anglus tudósításokra tett) hogy az Angliai Ország-lószék hozzá szoktassa magát a' dolgoknak új ábrázatjokhoz, 's hogy jól fontolja meg, hogy egy nemzet, a' melynek ily szélesen kiterjedő partjai vannak, a' melynek népe négy olyan számos mint az övé, 's melynek lakosai ha nem elébbvalók is, leg alább vannak olyanok mint az övéi: soha meg nem fog egygyezni abba, hogy magát a' világ' kereskedésiből kitagadtatni, kiszorittatni, engedje. Ha a' mi Orzáglószékünket az Anglus levelek megtámadják: a' mi leveleink is tudnak Angliának mondani olyan dolgokat, a' mellyeket nem jó szívvél hall. Frantzia ország azzal a' fegyverrel fog verekedni Anglia ellen, a' mellyel ez ő ellene. Ha az Angliai Ministerek a' Királytól elmondott beszéd által, Frantzia országot érdekeltetni kívánják, mi is hasonló érdeklésekre kéntelenítettünk nyilatkoztatásainkban ő ellenek fokadni. Ha Anglia a' maga kiszorító privilégiumaival akar ellenünk viaskodni: mi is azokkal viaskodunk ő ellen; ha a' hajókázás' Aktáival, mi is azokkal: hanem valameddig a' mi erdeinkben élőfák találtnak, valameddig tengerpartjainkon újabb-megújabb nép nevededik, addig ne reméljen Anglia tőlünk semmi alacsony hozzábotságot. Lehetetlen egy valóságos és tartós békeffégnek Anglia

és Fr. ország között felállani addig, valameddig ő, arról az ő önnön erejét fellyül haladó projektommárol le nem mond, hogy minket a' világ' kereskedéséből kiszorítsa. Valósággal nem lehet egy 40 millió emberekből álló nemzetet mértékletlen nagyravágyással vádolni, azért, hogy azt kívánja, hogy egy 10 millió emberekből álló nemzettel egyenlő állapotban lehessen.“

A' mi ezen mértékletlen nagyravágyást illeti, arról így fejezi ki egy újabb levelében magát a' *Moniteur*: — „

„A' Frantzia ország' nagyravágyásától, a' mely két versben hagyta oda Német országnak felét, 's ugyan annyiszor Velentzét, senki nem retteghet. Ha ő eleibe fenyegetődző feltételek terjesztődnek, nem az ő Császárja az, a' ki nem kívánja a' békefényt, hanem azok nem kívánják azt, a' kik, szájok fenyegetődzéssel lévén tele, megfosztják ezen szent nevezetet a' maga szentségétől. A' Császár nem fog vissza felé lépni soha; felvett principiumaitól el nem áll; az ő politikája nyilván való és nem erőltetett. Minden tudja azt, hogy a' Bourbon ház béli régi Királyok, Nápolyt és Parmát is birták, 's a' Frantziáknak a' Velentzei Respublikához is nagy befolyások volt. Most Velentzét Aultria bírja; Nápolyban az Anglusokhoz való hajlandóság uralkodik. A' mi az Olasz Királyságot illeti, e' még nem hogy azt kipotolna, a' mit a' Frantziák valaha birtak, hanem csak a' két Siciliákat (Nápolyt Siciliával egygyütt) sem éri fel. A' mi Hollandiát illeti, az igaz hogy ehez természeti és oly elkerülhetetlen befolyása van Frantzia országnak, mint egy hatalmas szomszédnak kell egy gyenge szomszédhoz lenni, 's a' mely

béfolyás tsak akkor szünhetne-meg, midön, a' volt Belgium valamelly más Hatalmasság alá jutna, a' melytől talám az Angliai Ministerek' böltseffége nem akar megfosztani bennünket. Europa' font béli egyenlőségének vizsgálattatását emlegetitek: kezdjetez hozzá ehez magatok leg elébb is az által, hogy némely partoknak és kikötöhellyeknek bezárva való tartásoktól, a' melly által a' kereskedést gátoljátok, szünnyeték meg. It, a' folyó vizek tengerbe való szakadássokat (torkaikat) zárjátok-bé; amott száz mértföldnyi partot hirteltek bezárva lenni. Nem nevettséges dolog e' azt akarni hogy mi azt gondoljuk, hogy a' Kadixi kikötöhely bé van zárva, midön annak öbliben két hadi hajós sereg összetsatolja magát? Europa' font béli egyenlőségének vizsgálattatásáról beszéletek: hanem, akkor rontatik meg annak font béli egyenlősége, mikor minden pénzt egy Hatalmasság vonván magához, önnön vagyonyát három 's négy mértékben fokasittja; 's mivelhogy ezt Indiának elfoglalása által tselekedheti: ebből szükségesképpen következik hogy a' font béli egyenlőségről beszélleni nem lehet külömben, hanem ha annak Indiában lejendő helyre állittatása felől is szollunk. Az igazságot is emlegetitek: ha határaitokat keskenyitenétek, igen igazságos dolgot tselekednétek, a' mely egész Európának kedves, magatoknak pedig hasznos lenne. A' megbékellhetésnek tsak ez a' két módja van: vagy a', hogy az Amiensi Kötést, tsak magánosan és egyátallyában erőfittsük-meg; vagy hogy olyan tárgyak felett is értsünk egygyet, a' mellyek az Amiensi alkudozás' alkalmazosságával nem fordúltak volt elő, a' milyenek t. i. a' száraz Európát, az Indiát, a' tengeri just,

a' vizek és partok' bészárva való tartatásokat, a' pótolásokat, 's a' költsönös vizfszaadásokat illető környülállások. Europa nem engedi többé magát üres hangú szavak által elaladni; arra a' pontra jutottak a' Hatalmasságok, a' hol nem engedik magokat megsalattatni. Nin sen az egy mérseklettségnél egyéb eszköz a' békeffégnek elérésére: ellenkező magunkviseletének soha nem fog semmi jó következése lenni. Mint a' Császár, az Anglus Király által a' Parlamentomban elmondott beszédre mondotta: — nem elég nagy é ez a' világ, hogy a' két nemzet egyszersmind megférjen benne? A' mi egy ujj Koalitziót illet, a' lehetetlen: de ha lehetne is belőlle valami, annak nem kisebb kárát vallaná Anglia, mint, ha Irlandia elfszakadna tőlle. Meg lehet ugyan, hogy ez az állítás nem mindenek előtt érthető: hanem mind azok, a' kik a' dolgot jól meg akarják fontólni, elértik azt, a' mit mi ezzel akarunk jelenteni. Egy szóval mind az, a' mit az Anglus Írók, az ujj Koalitzióról elhíreltek, költemény, 's tsak azt akarták azok által elérni, hogy váltópapiroffaik betsét felemelheffék, és hogy valami képtelenséget ellenekbe teheffenek a' két Indiákról vett és veendő híreknek.

Még egy jegyzés a' Moniteurből ugyantsak az Anglus tudósításokra nézve: — „Midőn a' Császár az Anglus Királynak békefféges ajánlásokat tett, a' Király ezeket el nem fogadván, olyan nyilatkozatást terjesztett a' Parlamentom eleibe, hogy az Orosz Császári Udvarral való egygyetértése nem engedné semmi féle egygyezésre botsátkazni a' Fr. Országglószékkal. Mi megmondottuk akkor, mit tartunk erről az egy-

gyetértésről, és hogy állatásunk nem volt hibás, hat hónapoknak lefolyta megmútatta. Egész Europa meggyőződött ma affelől, hogy akkor semmi szövetsége nem volt Angliának az Orosz Birodalommal. Ma, midőn a' Pétersburgi Kabinetum meghatározva kinyilatkoztatta, hogy Londoni Követjének Woronczownak, a' ki Anglus inkább mint Orosz, javaslásait el nem fogadja; ma, midőn Sándor Császár kinyilatkoztatta, hogy neutralista akar maradni, és a' hadakozásban, sem úgy mint Frantzia országnak, sem úgy mint Angliának barátja, részesülni nem akar, hanem azonközben, hogy mint közbenjáró, a' békeffégnek helyreállítatása végett felállani, és azt a' hatalmában álló eszközök által elősegélleni, igen kész; ma végezetre, midőn az Orosz Monárkha egy Kamarássa számára, a' kit Párisba akar küldeni, paszszult kéret: ma már mondjuk, attól tart az Angliai Ministerium, hogy ez a' hír rossz érzékenységet fog gerjeszteni, kivált hogy az ő hadi sistemájának hibás volta éppen most kezdett minden Britannusoknak szemekbe tűnni. Még azt is elhírlelte, hogy Def. és Offens. Szövetsége volna az Orosz Birodalommal, olyan színt adván az Orosz Követ *Párisba* való küldettetésének, hogy tsak egy olyan Ultimatumot vinne oda, mint a' régi időben Pompilius Romából a' Syriai Királyhoz Antiokhus-hoz, olyan izenettel, hogy Ptolemeus Egyiptomi Király ellen többé na hadakozzon. (A' Historia szerént Popilius egy czirkulust tsinálván maga és Antiokhus Király körül is, parantsoló hangon mondotta néki, hogy azon kerületből ki nelépjen addig, mig néki meg határozott választ nem ad, a' mellyel annyira megrettentette Antiokhust, hogy

a' ki addig mind csak tekervényes feleletekkel ütötte fére a' dolgot, most egyszeriben megváltoztatta piánumát, és megígérte, a' mit Popilius kívánt). &c. &c. — — „Nintsen miért bővebben és szélelebben kibotsátkozzunk (ezek is a' Moniteur szavai) ezen dologra: csak éppen egy tárgyra kívánnjuk még vissza emlékeztetni a' Londoniakat, erre t. i.: hogy, midőn az ezen hadakozás' kezdetében Párisban lévő Anglus Követ Lord Withwort, olyan nyilatkozatást tett, hogy ha 36 óra alatt választ nem kap, Páris ide fogja hagyni, a' Császár ötet csak azért nem ültette azonnal egy postafekérbe és nem indította Calais felé útnak, hogy leg kisebb időhaladás azt jó reméniséget gerjesztette benne, hogy az alatt is haza érkezhét még vagy egy hajónk bántódás nélkül a' tengerről. Hanem a' mi a' hadakozást illeti, már az attól a' szempillantattól fogva meg volt határozatva, a' melyben a' Király, a' Császár' leveleinek vétele után a' Parlamentomban a' Fr. Országglószéket meggyalázó beszédet, elmondotta. —

A' Moniteurból irták ki minden külső leveleink a' következő tikkelyt is: — „

„A' *Swéd* Király megértvén, hogy a' Pruszszus Király a' Sas Rend' czimerét a' Fr. Császárnak ajándékba küldötte volna, azonnal vissza küldötte ugyan ezen Rend' czimerét a' Pruszszus Királynak, a' mellyet t. i. ennek bátyjától az előbbeni Pruszszus Királytól, barattságnak jeléül kapott volt ajándékba. Midőn ezen czimert vissza küldötte a' Sw. Király a' Pruszszus Királyhoz, olyan nyilatkozatást tett, hogy oly nagy távolság lévén közte és Napoleon Császár között, nem remélhetné, hogy ugyan azon Rend-czimerrel valaha

öszsze találkozhatnak. A Pruszus Király olyan jelentést tett, hogy sajnállan a kedves atyafiának ezen tselekedetét, a mely a jövő időbéliel előtt nem fogna ditsőségére szolgálni. A Követjét azonközben el hívatta Stokholmból.

Párisból Jun. 6 kán. A Moniteur előhözván az Anglus levelekből azt az esivig tartott hirt, a mely a Londoniakat nem kevésbé megörvendeztette vala, hogy t. i. a Touloni és Kadixi egyesült hajós sereg Kadixba ismét visszavezet volna, ilyen jegyzést vetett utánna: — „Egy hónap alatt meg fogjátok tudni, merre felé vette útját az egyesült hajós sereg.

Ezen napokban nem kevésbé indúltak vala meg a Párisiak annak a hírnék hallásán, hogy a Politzia ismét sok személyeket fogdostatott volna öszsze: hanem a Moniteur hamarjában eloszlatta a valóságnak kihirdetése által a közönség nyughatatlanságát. Csak két személyek fogattak el, t. i. *Dubuc* és *Rossillon* nevű, hazájokat elhagyott, hanem hazájokban talaltatott Frantziák. Mindketten, mint fogoly Frantziák, úgy tétetik által több igazi Fr. hadi fogjok között a Fr. partra. Jó fizetést vévén oly kötelességet vállaltak volt magok-ra, hogy az ellenséget a néki hasznos dolgok feől tudósítani fogják. A múlt Novemberben jöttek által, Máj. 16-kán hadi Itélőszék eleibe állítottak — 31-kén, mint spionok halálra ítéltettek — 's az ölta meg is ölettettek.

Másodszori Tudósítás.

T. N. Vals Vármegyében *Szombathelyen* alól egy kis órányira a Gyöngyös vize folyta, és a tsinált út mellett fekvő *Kis-kajd* nevezetű pu-

rum Józság, melynek minden szükséges Benefici-
umja ezek, úgymint: Térös intravillanus fundus-
sán lakó-hely, szép veteményes, mellette gyümöl-
tsős kert — Majorja, a' hol elegendő tseléd épü-
letek, pajták, istállók, birka, és Sertés aklok —
A' Gyöngyös vizén 3 kerekű kőből épített, és
cserép téglával födetett malom, mellette molnár ház
— Az ország út mellett korcsma szükséges istálók-
kal együtt, szekér állás és Mézárház — Termé-
keny, és első Classisú földjei, melyek mező, rét,
és elegendő erdőből, mind öszve valami 600 hól-
ból állók — Saját földjein, és erdőjében elegen-
dő pascuum, és még a' mellette való határban is
ehez jussa vagyon —

Istenben boldogúlt T. N. *Svatics* Ur, és ked-
ves hitveffének Vidos Borbála Afiszonnak elmara-
dott árvái, és természetes Successori által árúban
bocsájtatik. A' kinek vevésre kedve vagyon, a'
Józságot minden időben meg tekintheti, és ott
a' közel lévő Atyafiakkal mingyárt ugyan alkuban
ereszkedhetik, a' Contractusnak legális, és egye-
temben véghez vitt subscriptiója, úgy a' jószágnak
szükséges bé vallása, és annak rende szerént való
által adása pedig e' folyó Esztendőnek Julius hol-
napnak a' ik napján, a' midőn tudniillik még a'
távol lévő atyafiak is mind öszve jönnek, minden
hallufztás nélkül fog meg esni.

H í r a d á s.

A' Ns. *Bács* Vármegyében lévő Kir. privile-
giált Magyar, *Ferentz* Hajós - Kanalisának Társa-
sági Administratziója' részéről megkérettetnek mind
azok a' hajós tulajdonosok és Szállító-Contrahen-
sek, a' kik ezen Kanálison hajóval jární szándó-

koznak, hogy annak elkerülése végett, a' mi már sokszor megtörtént, hogy az ő Hajós-biztosaik a' vámnak, vagy akár mi egyéb fizetés' nemének, a' mellyet mingyárt akkor, midőn a' Kanálisra az első Státziónál beindúlnak, a' teréhért vagy az üres hajóért, letenni köteleztetnének, letételére, olyan fogás alatt hogy kész pénzek nincsen, elégtelenek lévén, 's a' készpénzfizetés helyett csak Reversálist adván, a' Kanálisra béeveznek, a' mely által a' fizetésnek felvétele azután nem csak nehézzé tétetik, hanem, némely tévedések alkalmazásával igen hosszú időre is halasztódik: Hajós-biztosaiknak (gondviselőiknek) az illendő és meghatározottatva lévő minden nemű fizetésnek letételére szükséges kész pénzt adjanak, annyival is inkább, minthogy a' fizetésnek sok rendbéli hátramaradása, a' jó rend végett, és hogy minden tévedések megakadályoztathassanak, elkerülhetetlenné tette azt, hogy a' Kanális státzióin olyan rendelkezések tétessenek, hogy arra egy hajó is, akár terhes akár üres legyen, bé ne botsáttassék addig, míg a' megkívántató fizetést az első státziónál le nem teszik.

Zombor, Május' 22-kén, 1805.

Jelentés.

Mely által a' velem levelező Uraságoknak tudtokra adom, hogy én Tek. Nemes Neograd Vármegye' első Fizikusává tétettem és Szécsény városában lakom: melyre nézve a' nékem szolló levelek a' Szakáli leg közelébb lévő posta-státzió felé igazittassanak *Szécsénybe.* — „

„*Keliny Amade.*